

РЕШЕНИЕ

№ 3877

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1681** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП - С., чрез юриконсулт Х. срещу решение от 16.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по н.а.х.д. № 14879/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 10208-0002730 от 07.06.2011 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 41, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти чрез фискални устройства.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Възразява се срещу извода на районния съд за маловажност на извършеното нарушение. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна в касационното производство - [фирма], чрез процесуалния представител адв. Т., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 07.12.2010 г. инспектори по приходите при ТД на НАП С. извършили проверка в търговски обект – агроаптека, стопанисван от [фирма]. При проверката на касовата книга за дневните финансови отчети било констатирано, че едноличният търговец не е изпълнил задължението си да съхранява в книгата съкратен месечен отчет за м. май 2010 г. Съдът е формулирал извод, че в случая формално е осъществен съставът на нарушение на чл.41, ал.2 от ЗДДС, но е налице малозначителен случай по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК, тъй като деянието не разкрива никаква степен на обществена опасност и не може да се квалифицира като административно нарушение по чл. 6 ЗАНН.

От правна страна СРС правилно е приел, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, че търговецът е нарушил чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наредбата в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, който се съхранява в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода (ал. 2).

Настоящата инстанция не споделя изложените от първостепенния съд мотиви за наличие на малозначителен случай. Не може принципно да се приеме, че неизпълнението на задължението по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. не представлява административно нарушение, тъй като не разкрива никаква степен на обществена опасност. С оглед обществените отношения, които урежда Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, касационната инстанция намира, че установеното нарушение не е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК. Нарушението не следва да се квалифицира и като маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Въпреки различния извод на касационната инстанция относно наличието на основание за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК, съдът намира крайния извод на районния съдия за правилен поради следните съображения:

Санкционната норма на чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, приложима в редакцията към датата на извършване на нарушението съобразно чл.3, ал.1 ЗАНН, не предвижда налагане на административно наказание за нарушение, изразяващо се в несъхраняване чрез прилагане на последната страница за периода на отчета на фискалната памет. Нарушаването на реда за съхраняване на документи се определя като

нарушение с изменението на чл. 185, ал.2 ЗДДС, в сила от 01.01.2012г. Поради това, като е отменил процесното НП, районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по н.а.х.д. № 14879/2011 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.